

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 27. toukokuuta 2019
(OR. en)

9127/19

AUDIO 75

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettiläjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Ed. asiak. nro: 8806/19

Asia: Neuvoston päätelmät eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten
rajatylittävän levityksen parantamisesta painottaen yhteistuotantoja

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa neuvoston istunnossaan (koulutus, nuoriso, kulttuuri ja urheilu)
23. toukokuuta 2019 hyväksymät neuvoston päätelmät eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten
rajatylittävän levityksen parantamisesta painottaen yhteistuotantoja.

Neuvoston päätelmät eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten rajatylittävän levityksen parantamisesta painottaen yhteistuotantoja

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN

näiden päätelmien liitteessä I¹ esitetyn poliittisen taustan ja erityisesti 27. marraskuuta 2018 hyväksytyn vuosien 2019–2022 kulttuurialan työsuunnitelman,

TOTEAA SEURAAVAA:

1. Euroopan kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus on Euroopan audiovisuaalialan tärkeä voimavara. Digitaalisia verkkoteknologioita täysimääräisesti hyödyntävä audiovisuaalinen sisältö voi ylittää maantieteelliset ja kielelliset rajat, edistää kulttuurien monimuotoisuutta ja yhteisiä eurooppalaisia arvoja ja siten edistää tunnetta kuulumisesta yhteiseen kulttuurialueeseen sekä Euroopan audiovisuaalialan kilpailukykyä.
2. Audiovisuaaliset teokset, erityisesti elokuvat, sarjat ja sarjafilmit, jotka on tarkoitettu sekä teatterilevitystä että audiovisuaalisia mediapalveluja varten, ilmentävät Euroopan kulttuurien rikkautta ja monimuotoisuutta ja muodostavat kulttuuriperinnön, jota on edistettävä ja vaalittava tulevia sukupolvia varten ja jota tulevien sukupolvien on edistettävä ja vaalittava.

¹ Liitteessä I luetellaan asiaan liittyvät asiakirjat (säädökset, neuvoston päätelmät, Euroopan komission tiedonannot jne.).

3. Digitaalinen kehitys on mahdollistanut elokuvateatterien sekä lineaaristen ja ei-lineaaristen audiovisuaalisten mediapalvelujen rinnakkaiselon, mikä on vaikuttanut yleisön tottumuksiin ja mieltymyksiin.² Pitkiä elokuvia esitetään kuitenkin edelleen pääasiassa elokuvateattereissa³.
4. Euroopan tasolla on toteutettu merkittäviä toimia audiovisuaalisen verkkopiratismin torjumiseksi. Lisätoimia kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan vahvistaa digitaaliajan luovaa taloutta, suojella sen kulttuurista monimuotoisuutta ja varmistaa, että kaikkialla Euroopassa ja sen ulkopuolella on saatavilla enemmän teoksia.
5. Audiovisuaalisten teosten levitystä edistetään yleensä kansallisilla ja kansainvälisillä muun muassa myynninedistämiseen ja markkinointiin liittyvillä rahoitustoimenpiteillä, mukaan lukien erilaisten digitaalisten välineiden avulla kehitysvaiheen aikana sekä festivaalinäytöksillä. Eurooppalainen audiovisuaalialan oikeudellinen kehys, erityisesti audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi, on tärkeä osa eurooppalaisten audiovisuaalisten tuotantojen näkyvyyden varmistamista EU-maissa.

² Euroopan audiovisuaalisen observatorion mukaan EU:n elokuvien keskimääräinen osuus kiinteäveloitteisten tilausvideopalvelujen (SVOD) 37 maakohtaisesta luettelosta oli 20 prosenttia vuonna 2017. Keskimäärin 22 prosenttia EU:ssa vuosittain tuotetuista elokuvista oli yhteistuotantoja, joiden osuudet vaihtelivat Flimmit-luettelon 24 prosentista Horizon/UPC Prime -luetteloiden 53 prosenttiin. Netflixin 27 luettelon elokuvista keskimäärin 36 prosenttia oli yhteistuotantoja. Vuosina 2005–2014 tuotetuista ja EU:n elokuvateattereissa levitetyistä elokuvista 64 prosenttia oli peräisin EU:sta, 16 prosenttia Yhdysvalloista, 15 prosenttia oli kansainvälistä alkuperää ja 4 prosenttia muuta eurooppalaista alkuperää. EU:n muut kuin kotimaiset yhteistuotannot muodostivat suurimman osan EU:n muista kuin kotimaisista elokuvista luetteloissa.

³ Vain 47 prosenttia elokuvateattereissa samana aikana levitetyistä eurooppalaisista elokuvista sisältyi ainakin yhteen tilausvideopalveluun (VOD), kun taas eurooppalaisten elokuvien osuus kaikista tilausvideoalustoilla olevista elokuvista oli noin 25 prosenttia. Katso Euroopan audiovisuaalisen observatorion tutkimukset 1 ja 4, jotka on lueteltu liitteessä II.

6. Euroopan audiovisuaalisen observatorion tutkimuksista⁴ käy ilmi, että suuri osa EU:ssa tuotetuista elokuvista on eurooppalaisia yhteistuotantoja. Tutkimuksissa tuodaan esiin yhteistuotannon hyödyt, joita ovat etenkin mahdollisuus saavuttaa suurempia katsojamääriä ja markkinoita kuin kansalliset elokuvat⁵ ja mahdollisuus saada rahoitusta useammista rahoituslähteistä, mukaan lukien julkinen rahoitus⁶. Lisäksi yhteistuotannot ovat tulosta asiantuntemuksen jakamiseen perustuvasta luovasta, taloudellisesta ja käytännön yhteistyöstä ja luovat yhteyksiä erilaisten maantieteellisten ja kielellisten alueiden ja kontekstien välille, millä on myönteisiä vaikutuksia sekä enemmistö- että vähemmistöyhteistuotantokumppaneihin ja koko audiovisuaalialaan.
7. Audiovisuaalisten teosten rajatylittävän levityksen parantaminen eri alustojen ja luetteloiden avulla edellyttää johdonmukaista toimintapolitiikkaa tällä alalla muun muassa tekoälyn kaltaisten uusien teknologioiden käytön osalta.

⁴ Katso tutkimukset 1–3 liitteessä II.

⁵ Yhteistuotannot kattoivat 24 prosenttia Euroopan kokonaistuotannosta vuosina 2005–2014, mutta yhteistuotantojen maailmanlaajuiset katsojamäärät muodostivat 50,3 prosenttia eurooppalaisten elokuvien kokonaiskatsojamäärästä (56,9 prosenttia EU:n elokuvista), mikä ylitti hieman puhtaasti kansallisten elokuvien katsojamäärät. Eurooppalaisten yhteistuotantojen katsojamäärät ovat keskimäärin kolme kertaa korkeammat kuin puhtaasti kansallisten elokuvien katsojamäärät.

⁶ Katso tutkimus 4 liitteessä II.

8. Tarkoituksenmukainen sääntelykehys ja eri rahoituslähteiden keskinäinen täydentävyys ovat tarpeen, jotta voidaan edistää laadukasta luomistyötä ja tuotantoa audiovisuaalialalla ottaen huomioon audiovisuaalisten markkinoiden erityispiirteet ja valmiudet, kansallisella tasolla olemassa olevat tukipolitiikat ja -toimenpiteet sekä tiettyjen audiovisuaalisten teosten usein alueelliseen lisensointiin perustuvien rahoitus- ja lisensointimekanismien erityispiirteet. Useimmiten kansalliset elokuvarahastot, joilla on erilaisia tukijärjestelmiä sekä erityyppisiä avustuksia, lainoja ja verokannustimia sekä eurooppalaiset rahoitusmekanismit monenvälisiä hankkeita varten, kuten Media-alaohjelma ja Eurimages, tarjoavat ratkaisevia resursseja audiovisuaalialalle sen hankkeita varten. Uusia rahoitusvälineitä testataan ja kehitetään, mutta ennakkomyynti eri maiden julkisille ja yksityisille lähetystoiminnan harjoittajille sekä jakelijoille ja näiden tekemät investoinnit ovat edelleen olennaisen tärkeitä Euroopan elokuvarahoitukselle⁷. Julkisin varoin on sekä alueellisesti että Euroopan tasolla lisätty rahoitusmahdollisuuksia, mukaan lukien tuotantokannustimia ja vähemmistöyhteistuotantojärjestelmiä.
9. Euroopan audiovisuaalialalle ovat ominaisia maantieteelliset ja/tai kielelliset erityispiirteet, jotka voivat johtaa markkinoiden pirstoutumiseen. Pirstoutumisen ehkäisemiseksi yhteistuotannot voivat vahvistaa audiovisuaalisten teosten kansainvälistä levitystä ja edistää kansallisia tuotanto- ja jakeluvälineitä ja lisätä kansallisten audiovisuaalisten tuotantojen kilpailukykyä ja näkyvyyttä.
10. Yhteistuotantojen esittämisellä elokuvafestivaaleilla voidaan varmistaa laadukkaiden teosten näkyvyys ja parantaa niiden levitystä. Elokuvafestivaaleilla on myös tärkeä tehtävä arvoketjun eri toimijoiden välisen yhteistyön edistämisessä (esim. resurssien ja taitotiedon jakaminen).

⁷ Ennakkomyynti eri alueiden lähetystoiminnan harjoittajille ja jakelijoille kattoi yhteensä 41 prosenttia kumulatiivisesta rahoitusvolyymista näytteessä, jossa oli 445 eurooppalaista pitkää elokuvaa. Katso tutkimus 5 liitteessä II.

KOROSTAA TÄSSÄ YHTEYDESSÄ SEURAAVAA:

11. Kulttuurialan työsuunnitelman 2015–2018 yhteydessä perustettiin eurooppalaisten elokuvien levitystä käsittelevä avoimen koordinoitimenetelmän asiantuntijaryhmä. Ryhmä suositteli, että investointeja yhteistuotantoihin edistettäisiin kannustamalla yhteistuotantoja kansallisissa lainsäädäntökehyksissä ja audiovisuaalialan tukijärjestelmissä ja myös tukemalla kahdenvälisiä yhteistuotanto- tai yhteiskehitysrahastoja. Se suositteli myös kannustamaan monien eri jäsenvaltioiden erilaisten kumppaneiden välisiä yhteistuotantoja.
12. Ottaen huomioon kulttuurialan työsuunnitelma 2019–2022 uusi avoimen koordinoitimenetelmän asiantuntijaryhmä keskittyy audiovisuaalialan yhteistuotantoihin. Ryhmän, jonka olisi hyödynnettävä eurooppalaisten elokuvien levitystä käsittelevän avoimen koordinoitimenetelmän asiantuntijaryhmän työtä, odotetaan arvioivan tarkemmin kysymystä yhteistuotannoista, myös EU:n ulkopuolisten maiden kanssa, ja raportoivan neuvostolle konkreettisine suosituksineen.
13. Edellä mainittu kehitys huomioon ottaen on tarpeen keskittyä olemassa olevien resurssien rajoissa kahteen toimintalinjaan:

A. SUORAT TOIMENPITEET YHTEISTUOTANTOJEN EDISTÄMISEKSI

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

KOROSTAA SEURAAVAA:

14. Sekä enemmistö- että vähemmistöyhteistuotantokumppanit hyötyvät yhteistyön tarjoamista mahdollisuuksista, jotka liittyvät rahoitukseen, teknisiin valmiuksiin, asiantuntemukseen ja tietämykseen, korkeisiin tuotantoarvoihin ja yhteistuotantoon perustuvaan tehokkaampaan levitykseen.

15. Kansalliset elokuvarahastot, -laitokset ja -virastot edistävät merkittävästi – usein yhteistuotantosopimusten yhteydessä – yhteistuotantojen kehittämistä ja markkinointia Euroopassa tukemalla yhteistuotantoja niiden kaikissa vaiheissa (kehittäminen, tuotanto ja jakelu).
16. Media-alaohjelmaan 2014–2020 sisältyy monia erilaisia rahoitusjärjestelmiä ja toimia, joilla kannustetaan ja tuetaan eurooppalaisia yhteistuotantoja. Ohjelmasta yhteistuotannoille annettuun suoraan tukeen sisältyvät kansainvälisten yhteistuotantorahastojen toiminta, kehittämistä (yksittäisten hankkeiden sekä hankepakettien rahoitus) ja tv-ohjelmasuunnittelua koskevat erityiset toimet sekä tuki jakelustrategioille, joilla parannetaan rahoitettujen teosten levitystä.
17. Vaikka kahdenväliset yhteistuotantosopimukset helpottavat kansallisiin rahoitus- ja tukijärjestelmiin pääsyä, Euroopan neuvoston yleissopimus elokuvien yhteistuotannosta (tehty vuonna 1992 ja tarkistettu vuonna 2017) tarjoaa kattavan lainsäädäntökehyksen ja vaatimukset monenvälisille yhteistuotannoille ja kahdenvälisille yhteistuotannoille sellaisten osapuolten välillä, jotka eivät ole tehneet kahdenvälistä sopimusta.
18. Euroopan neuvoston kulttuuritukirahasto Eurimages on erittäin tärkeä väline, josta myönnetään rahoitusta yhteistuotannoille ja jolla on merkitystä pitkien elokuvien, animaatioiden ja dokumenttielokuvien jakelun ja hyödyntämisen kannalta.
19. Sellaisten maiden väliset yhteistuotannot, jotka ovat maantieteellisesti ja/tai kulttuurisesti lähellä toisiaan, ovat joissain tapauksissa edistäneet jäsenneltyä yhteistyötä koko arvoketjussa.
20. Sekä eurooppalaiset että kansainväliset yhteistuotannot, joita edellä mainitut alueelliset, kansalliset ja eurooppalaiset rahastot useimmiten tukevat, ovat osoittaneet, että niiden levitysmahdollisuudet ovat paremmat. Niille on myös hyvin usein myönnetty eniten arvostetuimpia kansainvälisiä elokuvapalkintoja ja elokuva-alan tunnustuksia.

21. Tuottajat käyttävät yhä enemmän digitaalisen ympäristön tarjoamia uusia mahdollisuuksia kansainvälisten yhteistuotantojen rakenteissa ja prosessissa.
22. Julkisten rahoituselinten erilaiset hallinnolliset vaatimukset ja monenlaiset alueelliset, kansalliset ja Euroopan laajuiset säännöt voivat toisinaan olla yhteistuotantokumppaneille tekniseltä, taiteelliselta tai taloudelliselta kannalta katsottuna haasteellisia.
23. Vaikka näiden päätelmien soveltamisala rajoittuu Euroopan maiden väliin yhteistuotantoihin, on tärkeää korostaa Euroopan audiovisuaalisen alan kasvavaa kiinnostusta yhteistuotantoihin keskeisten Euroopan ulkopuolisten maiden kanssa. Paitsi että näin saadaan mukaan lahjakkuuksia eri puolilta maailmaa, on tämä myös suuri mahdollisuus lisätä yhteistuotantona tuotettujen eurooppalaisten teosten kansainvälistä levitystä.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA KUTAKIN OMAN TOIMIVALTANSAN PUITTEISSA

24. kannustamaan edelleen eurooppalaisia yhteistuotantotia sellaisen maiden välillä, joilla on erilaisia audiovisuaalisia valmiuksia ja/tai joiden kieli- tai maantieteellinen alue on rajallinen, sekä näiden teosten levitystä ja näkyvyyttä;
25. tehostamaan toimiaan hyvien käytäntöjen jakamiseksi ja etsimään ratkaisuja hallinnon yksinkertaistamiseen, erilaisia julkisia varoja koskevien sääntöjen yhtenäisyyteen ja avoimuuteen, myös digitaaliteknologian avulla, jotta helpotetaan edelleen eurooppalaisia yhteistuotantotia;
26. ottamaan huomioon tukijärjestelmiensä suunnittelussa mahdollisuuden parantaa elokuvien levitystä, myynninedistämistä ja hyödyntämistä sekä harkitsemaan julkisten rahoitusjärjestelmiensä arviointia sellaiset selkeät tavoitteet huomioon ottaen, jotka koskevat yhteisrahoitettujen teosten laatua ja niiden mahdollisuutta päästä levitykseen EU:ssa;

27. kannustamaan kaikkia toimijoita, myös verkkopalvelujen tarjoajia, jakamaan yleisötietoa viranomaisten ja oikeudenhaltijoiden kanssa ja hyödyntämään tätä tietoa, jotta ne tuntisivat paremmin yleisönsä, jotta tukijärjestelmiä voidaan mukauttaa vastaavasti.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA

28. harkitsemaan tukijärjestelyjen, myös vähemmistöyhteistuotantojärjestelmien, täytäntöönpanoa yksityisen rahoituksen ja unionin rahoitusvälineiden täydentämiseksi, jotta voidaan edistää eurooppalaisten teosten tuotantoa ja myynninedistämistä kaikilla alustoilla;
29. tukemaan edelleen alueellisten ja kansallisten rahastojen keskeistä roolia yhteistuotantojen edistäjinä ja varmistamaan mahdollisuuksien mukaan tukitoimenpiteiden täydentävyys;
30. hyödyntämään uutta teknologiaa sopimus- ja rahoitusprosessin digitalisoinnissa rahoituksen saatavuuden yksinkertaistamiseksi, varmistamaan julkisten varojen tehokkaampi ja avoimempi käyttö ja vähentämään yhteistuotantoon liittyvien oikeudellisten kysymysten määrää;
31. korostamaan riippumattomien tuottajien roolia yhteistuotantoprosessissa.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA

32. tarkastelemaan keinoja kehittää edelleen, edistää ja yksinkertaistaa MEDIA-alaohjelmaan kuuluvien yhteistuotantojen rahoitusmahdollisuuksia;
33. edistämään toimenpiteitä eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten näkyvyyden ja levityksen parantamiseksi siten, että samalla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset, joissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden maantieteelliset ja kielelliset erityispiirteet tuotannon, jakelun ja katsojamäärien osalta;
34. tarkastelemaan vaihtoehtoja, joilla lisätään kaikkien yhteistuotantokumppaneiden – sekä enemmistö- että vähemmistökumppaneiden – näkyvyyttä Media-alaohjelman tuella toteutettavien teosten osalta;

35. esittämään yhteistyössä Euroopan audiovisuaalisen observatorion kanssa arvioinnin Euroopan yhteistuotannoista, mukaan lukien inventaario yhteistuotantojen markkinoillepääsyn mahdollisuuksista, ja ehdottamaan keinoja niiden yhteistyön tehostamiseksi;
36. vahvistamaan yhteistyötä, jäsenneltyä poliittista vuoropuhelua ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa asiaankuuluvien alueellisten elinten ja kansallisten elinten kanssa, eurooppalaisten elokuvakeskusten ja eurooppalaisten elokuvakeskusten johtajien järjestön (EFADs) sekä Euroopan neuvoston, erityisesti Eurimages-rahaston ja Euroopan audiovisuaalisen observatorion kanssa, ja kartoittamaan mahdollisia synergia- ja yhteistyömahdollisuuksia sekä tiedottamaan jäsenvaltioille näiden vaihtojen tuloksista;
37. tutkimaan mahdollisuuksia tukea luovien laboratorioiden tai kirjoituspajojen kaltaisia aloitteita, joiden puitteissa tuottajat, kirjailijat ja ohjaajat voivat tehdä yhteistyötä yhteistuotantojen kehittämiseksi;

B. YHTEISTUOTANTOJEN KESTÄVÄN EKOSYSTEEMIN TUKEMINEN

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

KOROSTAA SEURAAVAA:

38. Eurooppalaisten yhteistuotantojen potentiaalia voidaan hyödyntää entisestään kehittämällä ekosysteemiä, joka kannustaa ja edistää yhteistuotettuja teoksia koko arvoketjussa. Tähän sisältyy yhteistuotantoja välillisesti tukevia täytäntöönpanotoimia mutta myös toimia, joilla helpotetaan yhteistyötä käsikirjoitus- ja kehittämisvaiheessa sekä yhteistuotettujen teosten jakelua ja saatavuutta niiden julkaisemisen jälkeen.
39. Eurooppalaisten elokuvien levitystä käsittelevän avoimen koordinoitimenetelmän asiantuntijaryhmän yleisesti antamien suositusten mukaisesti levityksen tehostaminen edellyttää toimia esimerkiksi sellaisilla aloilla kuten myynninedistäminen, elokuvateatterit, festivaalit, tilausvideopalvelut, yleisötiedot, tukijärjestelmät, politiikan koordinointi, rahoituksen saatavuus ja julkisen rahoituksen tulosten seuranta.

40. Yhteistuotannoille annetun rahoitustuen avoimuus olisi varmistettava. Erityisesti tietojen, jotka koskevat suoraa ja välillistä julkista rahoitusta, jota yhteistuotantohankkeet ovat saaneet eri lähteistä, olivatpa nämä lähteet sitten kansallista tasoa alempia, kansallisia tai eurooppalaisia, olisi voitava olla julkisten rahoituselinten saatavilla.
41. Media-alaohjelman välillisiä toimia, joilla edistetään yhteistuotantoja, ovat muun muassa koulutus, markkinoille pääsy ja kansainväliset verkostoitumistoimet, joilla kannustetaan ja lisätään rajat ylittävän yhteistyön valmiuksia.
42. Jakelu ja hyödyntäminen ovat keskeisiä vaiheita pyrittäessä muodostamaan yleisöä yhteistuotetuille teoksille. Media-alaohjelmasta rahoitettu eurooppalaisten elokuvateattereiden verkosto tarjoaa merkittävää tukea muiden kuin kansallisten eurooppalaisten elokuvien esittämiseen. Lisätoimia kuitenkin tarvitaan sen varmistamiseksi, että yhteistuotettuja teoksia jaetaan, hyödynnetään ja edistetään laajasti ja kansainvälisesti kaikilla jakelukanavilla ja -alustoilla. Yhteistyö etenkin yhteistuotettujen teosten edistämisessä on ratkaisevan tärkeää niiden kansainvälisen menestyksen varmistamiseksi.
43. Audiovisuaalialan politiikoissa keskitytään yleensä korkealaatuisen, kulttuurisesti ja kielellisesti moniarvoisen sisällön tarjontaan. On olennaisen tärkeää kehittää yleisöjä korkealaatuisille, alkuperäisille ja innovatiivisille eurooppalaisille audiovisuaalisille teoksille ja tukea tämän tyyppisen sisällön näkyvyyttä ja saatavuutta. Euroopan audiovisuaalisen observatorion mukaan julkaistujen eurooppalaisten elokuvien lukumäärä ja niiden osuus kokonaiskatsojamäärästä on huomattavan epätasapainoinen, minkä vuoksi on olennaisen tärkeää vahvistaa elokuvien ja niiden kohdeyleisöjen välisiä yhteyksiä.
44. Digitaalisten alustojen kautta tapahtuvan audiovisuaalisten teosten jakelun osalta on tärkeää varmistaa tasapainoinen ekosysteemi ja tekijänoikeuksien kunnioittaminen luovuutta tukevana keinona.
45. Lahjakkuus on Euroopan audiovisuaalialan ytimessä. Näin ollen investoinnit eurooppalaisiin audiovisuaalialan ammattilaisiin, mukaan lukien heidän koulutukseensa, on edelleen kilpailukykyisen ekosysteemin edellytys.

KEHOTTAJAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA KUTAKIN OMAN TOIMIVALTANSAN
PUITTEISSA JA OLEMASSA OLEVIENT RESURSSIENT RAJOISSA

46. Tukemaan edelleen audiovisuaalialaa ja harkitsemaan alakohdainten ohjelmient käyttöä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
47. Edistämään myös jatkossa toimenpiteitä, joilla tarjotaan välillistä tukea yhteistuotannoille, mukaan lukien kansainvälinen verkostoituminen, elokuva-alan ammattilaisten koulutus, kykyjen kehittäminen, yhteistuotantotyöpajat, hyvien toimintatapojen jakaminen ja yhteistyötoimet, sillä yhteistyöhön perustuvat luovat prosessit voivat tuottaa laadukkaita ja onnistuneita hankkeita.
48. Arvioimaan, olisiko aiheellista laatia erityisiä toimenpiteitä, joilla nuoria ammattilaisia kannustettaisiin kehittämään ja käynnistämään ensimmäisiä hankkeitaan, mikä edistäisi eurooppalaisen elokuvan kehitystä;
49. Helpottamaan yleisön pääsyä audiovisuaalisiin teoksiin ja sisältöön toimenpiteillä, joilla kannustetaan laajempaan rajat ylittävään myynninedistämiseen ja jakeluun, mukaan luettuna digitaalisen teknologian kehittäminen jälkiäänitystä ja tekstitystä varten mahdollisimman monella eurooppalaisella kielellä. Tähän sisältyvät kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi ja samalla kieli- tai erityistarpeiden tuomien esteiden voittamiseksi sellaiset audiovisuaaliset teokset, jotka ovat yhteistuottaneet maat tai alueet, joiden kieliä puhutaan vähemmän.
50. Tehostamaan toimia sen varmistamiseksi, että yhteistuotettuja teoksia tuetaan ja edistetään koko arvoketjussa, myös rajat ylittävällä tasolla, ja että ne saavuttavat suurimman mahdollisen kansainvälisen yleisön.

51. Jatkamaan yhteistyötä eurooppalaisten elokuvien hakemiston kehittämiseksi, mikä lisää eurooppalaisten yhteistuotettujen teosten näkyvyyttä ja avoimuutta verkossa.
52. Kannustamaan jäseneltyä ja kattavaa vuoropuhelua mahdollisimman monenlaisten yksityisten sidosryhmien kanssa, jotta säilytetään niiden jatkuva sitoutuminen yhteistuotantoja koskevaan ekosysteemiin ja varmistetaan rahoituslähteiden täydentävyys;
53. Toissijaisuusperiaate asianmukaisesti huomioon ottaen kannustamaan ja tukemaan elokuvakasvatusaloitteita virallisessa ja epävirallisessa koulutuksessa sekä arkioppimisessa ja tarjoamaan nuorille eurooppalaisille luovia taitoja ja edistämään heidän innovointipotentiaaliaan. Elokuvakasvatuksella on keskeinen rooli nuorten osallistamisessa ja sen mahdollistamisessa, että nuoret tutustuvat eurooppalaiseen elokuvaperintöön ja kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja arvostavat niitä.

Säädökset

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1295/2013, annettu 11. joulukuuta 2013, Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 221).
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1128, annettu 14. kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 1).
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14. marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi (EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69).

Neuvoston päätelmät

4. Neuvoston päätelmät eurooppalaisesta elokuvaperinnöstä ja digitaalisen aikakauden haasteista EUVL C 324, 1.12.2010, s. 1.
5. Neuvoston päätelmät eurooppalaisen sisällön vahvistamisesta digitaalisessa EUVL L 457, 19.12.2018, s. 2.
6. Neuvoston päätelmät kulttuurialan työsuunnitelmasta kaudelle 2019–2022 (EUVL C 460, 21.12.2018, s. 12).
7. Eurooppa-neuvoston päätelmät 14. joulukuuta 2017 (EUCO 19/1/17).

Neuvoston suositukset

8. Neuvoston suositus elinikäisen oppimisen avaintaidoista (EUVL C 189, 4.6.2018, s. 1).

Komission tiedonannot

9. Komission tiedonanto eurooppalaisen elokuvan mahdollisuuksista ja haasteista digitaaliajalla, 24. syyskuuta 2010 (KOM (2010) 487 lopull.)
10. Komission tiedonanto Euroopan uusi kulttuuriohjelma, 22. toukokuuta 2018 (COM(2018) 267 final)

Kansainväliset yleissopimukset

11. Unescon yleissopimus kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä, 20. lokakuuta 2005
12. Euroopan neuvoston yleissopimus elokuvien yhteistuotannosta (tarkistettu), 30. tammikuuta 2017.

Euroopan audiovisuaalisen observatorion tutkimukset

13. How do films circulate on VOD services and in cinemas in the European Union? A comparative analysis, Christian Grece, 2016
 14. Film production in Europe. Production volume, co-production and worldwide circulation, Julio Talavera Milla, 2017
 15. YearBook 2017/2018. Key trends. Television, cinema, video-on-demand audiovisual services – the pan-European picture, Francisco Cabrera, Gilles Fontaine, Christian Grece, Marta Jimenez Pumares, Martin Kanzler, Ismail Rabie, Agnes Schneeberger, Patrizia Simone, Julio Talavera, Sophie Valais, 2018
 16. The legal framework for international co-productions, Francisco Javier Cabrera Blázquez, Maja Cappello, Enric Enrich, Julio Talavera Milla, Sophie Valais, 2018, IRIS Plus
 17. Fiction film financing in Europe: A sample analysis of films released in 2016, Martin Kanzler, 2018
-